

Ουσιαστικά Α' Κλίσης

Κατά την **πρώτη κλίση** κλίνονται ονόματα αρσενικά και θηλυκά: τα αρσενικά λήγουν σε **-ας** ή σε **-ης** και τα θηλυκά σε **-α** ή σε **-η**.

Παραδείγματα αρσενικών σε -ας και σε -ης

Ενικός αριθμός

ον.	ὁ	νεανίας	στρατιώτης	ποιητής
γεν.	τοῦ	νεανίου	στρατιώτου	ποιητοῦ
δοτ.	τῷ	νεανία	στρατιώτῃ	ποιητῇ
αιτ.	τὸν	νεανίαν	στρατιώτην	ποιητὴν
κλ.	(ὦ)	νεανία	στρατιῶτα	ποιητὰ

Πληθυντικός αριθμός

ον.	οἱ	νεανίαι	στρατιῶται	ποιηταὶ
γεν.	τῶν	νεανιῶν	στρατιωτῶν	ποιητῶν
δοτ.	τοῖς	νεανίαις	στρατιώταις	ποιηταῖς
αιτ.	τούς	νεανίας	στρατιώτας	ποιητάς
κλ.	(ὧ)	νεανίαι	στρατιῶται	ποιηταὶ

β) Παραδείγματα θηλυκών σε -α (γεν. -ας)

Ενικός αριθμός

ον.	ἡ	πολιτεία	στρατιὰ
γεν.	τῆς	πολιτείας	στρατιᾶς
δοτ.	τῇ	πολιτεία	στρατιᾷ
αιτ.	τήν	πολιτείαν	στρατιάν
κλ.	(ὦ)	πολιτεία	στρατιὰ

Πληθυντικός αριθμός

ον.	αἱ	πολιτεῖαι	στρατιαὶ
γεν.	τῶν	πολιτειῶν	στρατιῶν
δοτ.	ταῖς	πολιτεῖαις	στρατιαῖς
αιτ.	τάς	πολιτείας	στρατιάς
κλ.	(ὧ)	πολιτεῖαι	στρατιαὶ

γ) Παραδείγματα θηλυκών σε -α (γεν. -ης)

		Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός	
ον.	ή	τράπεζα	γλῶσσα	αί	τράπεζαι	γλῶσσαι
γεν.	τῆς	τραπέζης	γλώσσης	τῶν	τραπέζων	γλωσσῶν
δοτ.	τῇ	τραπέζῃ	γλώσσῃ	ταῖς	τραπέζαις	γλώσσαις
αιτ.	τήν	τράπεζαν	γλῶσσαν	τάς	τραπέζας	γλώσσας
κλ.	(ᾧ)	τράπεζα	γλῶσσα	(ᾧ)	τράπεζαι	γλῶσσαι

δ) Παραδείγματα θηλυκών σε -η

(θ. κωμᾶ) (θ. τιμᾶ-)

		Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός	
ον.	ή	κώμη	τιμή	αί	κῶμαι	τιμαί
γεν.	τῆς	κώμης	τιμῆς	τῶν	κωμῶν	τιμῶν
δοτ.	τῇ	κώμῃ	τιμῇ	ταῖς	κώμαις	τιμαῖς
αιτ.	τήν	κώμην	τιμὴν	τάς	κώμας	τιμὰς
κλ.	(ᾧ)	κώμη	τιμή	(ᾧ)	κῶμαι	τιμαί

Παρατηρήσεις

Στα πρωτόκλιτα ουσιαστικά:

1) οι κατάληξεις του πληθυντικού των αρσενικών και των θηλυκών είναι οι ίδιες·

2) το α στην κατάληξη -ας (σε οποιαδήποτε πτώση) είναι πάντοτε μακρόχρονο

3) η γενική του πληθ. τονίζεται στη λήγουσα και παίρνει περισπωμένη: τῶν νεανιῶν, τῶν θαλασσῶν.

4) Τα περισσότερα πρωτόκλιτα αρσενικά σε -ης σχηματίζουν την κλητική του ενικού σε -α (βραχύχρονο) και όχι σε -η: π.χ (ᾧ) στρατιῶτα.

5) Στα πρωτόκλιτα θηλυκά που λήγουν σε -α:

α) αν πριν από την κατάληξη α υπάρχει σύμφωνο (εκτός από το ρ), τότε το α αυτό λέγεται **μη καθαρό**, είναι κανονικά **βραχύχρονο** και στη γενική και δοτική του ενικού τρέπεται σε η: ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ κτλ. - ἡ μάζα, τῆς μάζης, τῇ μάζῃ κτλ.

β) αν πριν από την κατάληξη α υπάρχει φωνήεν, δίφθογγος ή ρ, τότε το α αυτό λέγεται **καθαρό**, είναι κανονικά **μακρόχρονο** και διατηρείται σε όλες τις πτώσεις του ενικού: ἡ πολιτεία, τῆς πολιτείας, τῇ πολιτείᾳ κτλ. - ἡ ὥρα, τῆς ὥρας, τῇ ὥρᾳ κτλ.

γ) Ό,τι είδος τόνου υπάρχει στην ονομαστική το ίδιο υπάρχει στην αιτιατική και την κλητική του ενικού: (ἡ πολιτεία) τὴν πολιτείαν, ᾧ πολιτεία - (ἡ μοῦσα) τὴν μοῦσαν, ᾧ μοῦσα.